

[Strøm.]

foranledige iværksat vederlagsfri skolebespisning for alle skolebørn, således at der ydes et måltid tilstrækkelig nærrende mad hver skoledag, og endvidere at kommunerne får en trediedel af udgifterne hertil refunderet af den fælleskommunale udligningsfond.

For ikke at forlænge diskussionen kan jeg iøvrigt henvisse til de udtalelser, jeg ved tidligere lejligheder har fremsat; når vi har behandlet lovforslag om skolebespisning, udtalelser, som jeg går ud fra er ærede medlemmer bekendt, og jeg skal tillade mig at henstille til de ærede medlemmer at stemme for det af os stillede ændringsforslag.

Helge Madsen: Jeg kunne også som det ærede medlem hr. Strøm henvisse til mine tidligere udtalelser om skolebespisning, men når det ærede medlem hr. Strøm nu siger, at skolebespisningen ikke alene er en social foranstaltning, men også en ernæringshygiejnisk foranstaltning, vil jeg understrege, at da vi behandlede sagen for snart to år siden, i 1951, var man fra alle sider enig om, at efter de oplysninger, der forelå for udvalget, kunne man ikke betragte skolebespisningen som en social foranstaltning. Der forelå bl. a. en udtalelse fra skoleoverlægen i København, som præciserede, at der ikke var tale om underernæring, men at man lagde vægt på den bedre ernæring, som skolebespisningen skulle betyde; man lagde altså vægt på, at det ikke var en social foranstaltning, men at det var en ernæringshygiejnisk foranstaltning, og udfra den betragtning gik vi dengang imod lovforslaget. Vi mente ikke, det var en statsopgave at lære børnene at spise revet gulerod, og hvad der nu ellers bliver serveret, da det måtte kunne ordnes på anden måde ved agitation mellem mødrene.

Derfor stillede jeg ved den lejlighed ændringsforslag om, at lovforslaget skulle ændres til at være en social foranstaltning, og dette har jeg gentaget ved det foreliggende ændringsforslag, som jeg opfordrer ærede medlemmer til at stemme for. Vi mener, at hvis en kommune vil indføre denne ernæringshygiejniske foranstaltning, skal kommunen i hvert fald selv betale udgifterne, og at de kommuner, som ikke ønsker en sådan foranstaltning, ikke igennem den mellemkommunale refusion skal være med til at betale for de øvrige kommuner.

Svend Jørgensen: Da mit partis ordfører og medlem af udvalget, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, ikke kan være tilstede, skal jeg på hendes vegne fremsætte en kort udtalelse.

Da undersøgelsen af, hvordan loven har virket, endnu ikke kan siges at være tilendebragt, er det radikale venstre af den opfattelse, at det er rimeligt at udskyde spørgsmålet om revision af loven til rigsdagssamlingen 1954—55, og vi kan derfor stemme for lovforslaget med den af den højtærede arbejds- og socialminister foreslåede ændring.

Petra Petersen: Må jeg allerførst sige, at da dette lovforslag var til første behandling og der skulle nedsættes et udvalg, gav det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp udtryk for tilslutning til nedsættelse af dette udvalg udfra ønsket om at få nogle oplysninger der. Jeg går ud fra, at disse oplysninger er blevet givet, og jeg vil gerne her som tidligere sige, at jeg synes, det er utilfredsstillende for mig og mit parti, at jeg som ordfører skal stå her uden at vide, hvilke oplysninger der er givet i udvalget. Jeg synes, det var rimeligt, om jeg fik at vide, hvad der er sket.

Ifølge „Berlingske Tidende“ har arbejds- og socialministeren i aftes på et møde, arrangeret af den konservative vælgerforening, udtalt, at socialpolitikken er inde i en konsolideringsperiode, og at vi må være nået til et mætningspunkt, og at vi skal være varsomme med hensyn til nye socialreformer, som er stærkt pengekrævende. Det er muligt, at disse ministerens synspunkter deles af hans partifæller som helhed, men store dele af befolkningen deler til gengæld ikke disse synspunkter, men ønsker vor sociallovgivning ført à jour, sådan at vi i det mindste her i vort land kommer til at ligge på det niveau, vi tidligere lå på, da Danmark vel nok hørte til blandt de lande, hvor omsorgen for samfundets svageste var bedst. Vi er i årene siden før krigen, hvad jeg også gjorde opmærksom på, kommet langt tilbage. Jeg har på mit partis vegne stadig peget på den fuldstændige mangel på en rationel familiepolitik, og jeg har peget på følgerne deraf. Det er ikke alene dyrere for samfundet, men, hvad der er meget vigtigere, man ødelægger hjemmene, der er det bærende i vort samfund. Det er mig så fuldkommen ubegribeligt, at man ikke vil